

Komentarz Dobrej Nowiny

Kim jest niewidomy z dzisiejszej Ewangelii? Czy mam świadomość, że najprawdopodobniej jestem nim ja? Czy widzę w sobie tę skłonność do tworzenia duchowej iluzji, w której nie widzę własnych problemów, a problem widzę w drugim człowieku? Każdy z nas ma w oku drzazgę, rzeczywistość, która nam przeszkadza, problem, który nosimy w sobie. Ale kiedy koncentrujemy się na drzazdze tego drugiego, nie widząc własnej, ta nasza może urosnąć do rozmiarów belki. A belka już zupełnie uniemożliwia nam widzenie. Belka jest też narzędziem przemocy. I jeżeli to ona tkwi w moim oku, to moje spojrzenie na człowieka może być osądzące, potępiające. Nasza natura po grzechu sprawia, że jesteśmy ślepi na własną belkę. Dopiero spotkanie z Panem Jezusem otwiera nam oczy. Pierwszym i fundamentalnym etapem życia duchowego jest poznanie prawdy o sobie. Ale to poznawanie nigdy się nie kończy, bo czym bliżej jestem Pana Jezusa tym więcej widzę. Widzę, ile przy Jego miłości jest mojej miłości. A jak zobaczyć to co jest przede mną ukryte? Z tego co jest dobrem nie będzie wyrastało zło, zamieszanie, chaos, konflikty, niepokoje. A z tego co jest we mnie złem, nie będzie dobra. Owoce bardzo często pokazują prawdę o nas. Dobro, które czynimy tak naprawdę Bóg czyni przez nas. My tylko pozwalamy na Jego działanie. Czy owocuję owocami Ducha Świętego? Czy to co wychodzi z mojego serca i moich ust to miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć wierność, łagodność i sprawiedliwość? Czy owoce mojego życia pokazują, że to Pan Jezus jest moim nauczycielem?

Justyna Zienkowicz

EWANGELIA Łk 6, 39-45

Z obfitości serca mówią usta

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Jezus opowiedział uczniom przypowieść:

«Czy może niewidomy prowadzić niewidomego? Czy nie wpadną w dół obydwaj?

Uczeń nie przewyższa nauczyciela. Lecz każdy, dopiero w pełni wykształcony, będzie jak jego nauczyciel. Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a nie dostrzegasz belki we własnym oku? Jak możesz mówić swemu bratu: „Bracie, pozwól, że usunę drzazgę, która jest w twoim oku”, podczas gdy sam belki w swoim oku nie widzisz? Obłudniku, usuń najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka brata swego. Nie ma drzewa dobrego, które by wydawało zły owoc, ani też drzewa złego, które by dobry owoc wydawało. Po własnym owocu bowiem poznaje się każde drzewo; nie zrywa się fig z ciernia, ani z krzaka jeżyny nie zbiera się winogron. Dobry człowiek z dobrego skarbca swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbca wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego usta»

Myśli na każdy dzień

28.02.

„Kiedy nie masz ochoty wypowiedzieć ani jednego słowa, wówczas nadszedł czas, aby przemówić.”

św. Józef Marello

1.03.

„Bóg przemawia w ciszy. Jeżeli chcemy się naprawdę modlić, w pierw musimy nauczyć się słuchać, albowiem Bóg przemawia w ciszy serca.

Owoce ciszy jest modlitwa. Owocem modlitwy - wiara, Owocem wiary – miłość, Owocem miłości zaś - cisza.”
św. Matka Teresa z Kalkuty

2.03.

„Pewnym znakiem Bożej miłości są przeciwności, jakie nas nawiedzają. (...) jest to wymowny znak najbardziej intymnej obecności Boga w duszy: «Będę z nim w jego utraeniu» (Ps 91,15).
św. Ojciec Pio

3.03.

„Mnóstwo pięknych słów

bez uczynków, to coś równi próżnego, jak pokryte bujnym listowiem drzewo pozbawione owocu.”

bł. Henryk Suzo

4.03.

„Prawdziwa mądrość znajduje się w edukacji serca, to znaczy w żywej bojaźni Bożej.”

bł. Jan Antoni Farina

5.03.

„Jeśli chcemy być łaskawie sądzeni, trzeba byśmy i my byli łaskawi względem tych, co przeciwko nam zgrzeszyli. Bo tyle nam będzie odpuszczone, ile myśmy odpuścili tym, którzy nam wyrządzili szkodę, choćby największą.”

św. Jan Kasjan

6.03.

„Nasze pragnienia zawsze się modlą, choćby wargi milczały.”

św. Augustyn

Ósma Niedziela Zwykła, rok C

PIERWSZE CZYTANIE Syr 27, 4-7

Wypowiedzi człowieka ujawniają jego wartość

Czytanie z Mądrości Syracha

Gdy sitem się przesiewa, zostają odpadki, podobnie błędy człowieka przy jego ocenie. Piec poddaje próbie naczynia garniarza, a sprawdzianem człowieka jest jego wypowiedź. Jak o uprawie drzewa świadczy jego owoc, tak mowa o zamysle serca człowieka. Nie chwal męża przed wypowiedzią, to bowiem jest próbą dla ludzi.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 92 (91), 2-3. 13-14. 15-16 (R.: por. 2)

Refren: Dobrze jest śpiewać Tobie, Panie Boże.

Dobrze jest dziękować Panu, *
śpiewać Twojemu imieniu, Najwyższy,
rano głosić Twoją łaskawość, *
a wierność Twoją nocami.

Refren.

Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, *
rozrośnie się jak cedr na Libanie.
Zasadzeni w domu Pańskim *
rozkwitną na dziedzińcach naszego Boga.

Refren.

Nawet i w starości wydadzą owoc, *
zawsze pełni życiodajnych soków,
aby świadczyć, że Pan jest sprawiedliwy, *
On moją Opoką i nie ma w Nim nieprawości.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE 1 Kor 15, 54b-58

Przez Chrystusa zwyciężamy śmierć

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia:

Kiedy już to, co śmiertelne, przyrodzie się w nieśmiertelność, wtedy sprawdzą się słowa, które zostały napisane: «Zwycięstwo pochłonęło śmierć. Gdzież jest, o śmierci, twoje zwycięstwo? Gdzież jest, o śmierci, twój oścień?» Ościeniem zaś śmierci jest grzech, a siłą grzechu Prawo. Bogu niech będą dzięki za to, że dał nam odnieść zwycięstwo przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Przeto, bracia moi najmilsi, bądźcie wytrwali i niezachwiani, zajęci zawsze ofiarnie dziełem Pańskim, pamiętając, że trud wasz nie pozostaje daremny w Panu.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ Por. Flp 2, 15d. 16a
Aklamacja: **Alleluja, alleluja, alleluja.**

Jawicie się jako źródło światła w świecie,
trzymając się mocno Słowa Życia.

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: 1 P 1, 3-9; Mk 10, 17-27

Wtorek: 1 P 1, 10-16; Mk 10, 28-31

Środa: Jł 2, 12-18; 2 Kor 5, 20-6,3; Mt 6, 1-6. 16-18

Czwartek: Pwt 30, 15-20; Łk 9, 22-25

Piątek: Syr 51, 13-20 lub Flp 3, 8-14; J 15, 9-17

Sobota: Iz 58, 9b-14; Łk 5, 27-32

NA ŚWIECIE

OGŁOSZONO HASŁO II ŚWIATOWEGO DNIA DZIADKÓW I OSÓB STARSZYCH

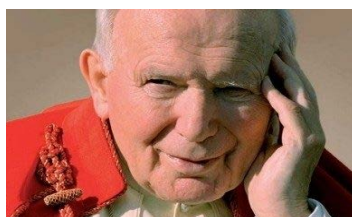
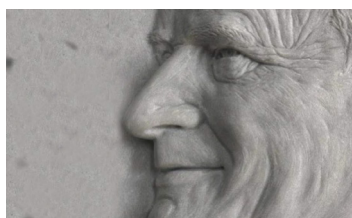
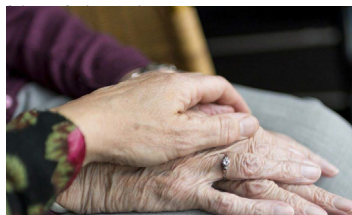
W niedzielę 24 lipca 2022 r. w całym Kościele powszechnym obchodzony będzie II Światowy Dzień Dziadków i Osób Starszych. Temat wybrany przez Ojca Świętego na tę okazję brzmi: „Wydadzą owoc nawet i w starości” (Ps 92, 15). Ustanowienie takiego dnia ma na celu podkreślenie, że dziadkowie i osoby starsze są wartością i darem zarówno dla społeczeństwa, jak i dla wspólnot kościelnych – czytamy w komunikacie Dykasterii ds. Świeckich, Rodziny i Życia. Jak zaznaczono, temat ten jest również zachętą do ponownego przemyślenia i docenienia dziadków i osób starszych, którzy zbyt często pozostają na marginesie rodzin, wspólnot obywatelskich i kościelnych. Ich doświadczenie życiowe i wiara mogą pomóc w budowaniu społeczeństw świadomych swoich korzeni i zdolnych do marzenia o przyszłości, opartej na większej solidarności

JAN PAWEŁ II HONOROWYM OBYWATELEM KOSTARYKI

Św. Jan Paweł II został honorowym obywatelem Kostaryki. Uroczyste nadanie tego tytułu odbyło się w parlamencie tego kraju i było połączone z odsłonięciem wizerunku świętego Papieża. O jego uhonorowaniu parlamentarzyści zdecydowali już w sierpniu ubiegłego roku. W uroczystości, obok parlamentarzystów, udział wzięli przedstawiciele Stolicy Apostolskiej oraz miejscowego Kościoła. Przewodniczący Episkopatu przypomniał, że Jan Paweł II był jedynym papieżem, który do tej pory odwiedził ten latynoski kraj. „Jego podróż, która miała miejsca w 1983 r., odcisnęła głębokie duchowe piętno na naszym społeczeństwie” – powiedział bp José Manuel Garita. Przypominał on, że szczególnym świadectwem więzów, łączących polskiego Papieża z tym krajem, jest fakt, że cudem niezbędnym do kanonizacji było uzdrowienie Kostarykanki Floribeth Mory.

FRANCISZEK: KOŚCIÓŁ LUDEM GRZESZNIKÓW I ŚWIĘTYCH

„Kościół zawsze był ludem grzeszników, którzy spotykają się z Bożym miłosierdziem. Trzeba jednak też uznać całe dobro i świętość, które są w nim obecne, począwszy od Jezusa i Marii” – powiedział papież podczas śródowej audiencji ogólnej (16.02.2022). Ojciec Święty zakończył cykl katechez o świętym Józefie, ukazując go jako patrona Kościoła katolickiego. Franciszek przypomniał, że Ewangelie ukazują św. Józefa jako głównego opiekuna Jezusa i Marii. „Dlatego święty Józef nie może nie być Opiekunem Kościoła. Józef, chroniąc Kościół, nieprzerwanie chroni Dziecię i Jego Matkę. Także my, kochając Kościół, wciąż kochamy Dziecię i Jego Matkę” – podkreślił papież. „Dzisiaj zjawiskiem bardzo powszechnym, codziennym jest krytykowanie Kościoła, wytykanie jego niekonsekwencji, których jest wiele, wytykanie jego grzechów [...]. Zapytajmy siebie, czy w głębi serca kochamy Kościół takim, jaki jest – pielgrzymującym ludem Bożym, z wieloma ograniczeniami, ale także bardzo pragnącym służyć i miłować Boga. Tylko miłość czyni nas bowiem zdolnymi do pełnego wyrażenia prawdy w sposób bezstronny, do wypowiadania tego, co jest niewłaściwe. Trzeba miłować Kościół, strzec

Kościół i pielgrzymować z Kościołem. My wszyscy jesteśmy Kościołem pielgrzymującym! Musimy strzec jeden drugiego, strzec siebie nawzajem” – stwierdził papież. Ojciec Święty zachęcił wiernych, by prosili o wstawienie św. Józefa w najtrudniejszych chwilach swego życia i życia Kościoła. „Gdy nasze błędy stają się skandalem, prosimy św. Józefa, aby dał nam odwagę mówić prawdę, prosić o przebaczenie i pokornie zaczynać od nowa. Tam, gdzie prześladowania uniemożliwiają głoszenie Ewangelii, prosimy św. Józefa o siłę i cierpliwość, by znosić niesprawiedliwości i cierpienia dla dobra Ewangelii. Tam, gdzie zasoby materialne i ludzkie są ograniczone i sprawiają, że doświadczamy ubóstwa, zwłaszcza gdy jesteśmy powołani do służby ostatnim, bezbronny, sierotom, chorym, odrzuconym przez społeczeństwo, módlmy się do św. Józefa, aby był dla nas Opatrzością” – zaapelował Franciszek.

PAPIEŻ OTWORZYŁ W WATYKANIE MIĘDZYNARODOWE SYMPOZJUM O KAPŁAŃSTWIE

Ponad 500 biskupów, księży, osób zakonnych i świeckich przez trzy dni (od 17.02.br) zastanawiało się nad znaczeniem powszechnego kapłaństwa wszystkich ochrzczonych. Dzieliąc się doświadczeniem ponad 50 lat kapłańskiego życia, właśnie ten wymiar podkreślił Franciszek. Zauważył, że „życie kapłana jest przede wszystkim historią zbawienia osoby ochrzczonej”. Przestrzegając przed wielką pokusą życia kapłaństwem bez chrztu, to znaczy niestawiającego na pierwszym miejscu powołania do świętości. Za św. Janem Pawłem II przypomniał, że „kapłan — tak jak Kościół — powinien pogłębiać świadomość, że sam musi być nieustannie ewangelizowany”. Mówiąc o tym, co dziś wydaje się decydujące dla życia kapłana, Ojciec Święty przedstawił cztery fundamenty bliskości, które są zgodne, jak mówił, ze stylem Bożym, charakteryzującym się bliskością. Jest to bliskość kapłana z Bogiem, ze swoim biskupem, z innymi prezbiterami i z powierzonymi mu ludźmi. Franciszek podkreślił, że kapłan przede wszystkim jest zaproszony do pielęgnowania bliskości i zażyłości z Bogiem. Z tej relacji będzie mógł czerpać wszystkie siły potrzebne do pełnienia swojej posługi. Bez tej relacji wszelka służba skazana jest na jałowość. Za wypaczające uznał „zapomnienie, że życie kapłańskie należy do innych – do Pana i do osób, które On nam powierzył”. Leży ono u podstaw klerikalizmu, który „jest deprawacją, ponieważ jest zbudowany na «dystansie»”. Bliskość z ludźmi, ta „relacja ze Świętym Ludem Bożym” jest dla każdego kapłana „nie obowiązkiem, lecz łaską”. Miejsce każdego kapłana jest pośród ludzi, dlatego „aby na nowo zrozumieć tożsamość kapłaństwa, trzeba dzisiaj żyć w ścisłej relacji z realnym życiem ludzi, obok nich, bez żadnej drogi ucieczki”. Bliskość ta zachęca i wymaga, aby duchowni wprowadzili w życie „styl Pana, który jest stylem bliskości, współczucia i czułości”, by byli nie sędziami, lecz Dobrymi Samarytanami, którzy rozpoznają „rany swojego ludu”.

FRANCISZEK NA „ANIOŁ PAŃSKI”: CHRZEŚCJANIN NA ZŁO ODPOWIADA DOBREM

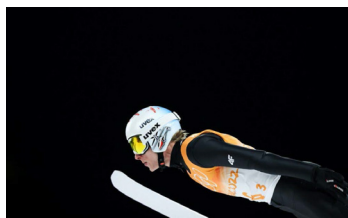
„Możemy na zło odpowiadać dobrem, możemy miłować tych, którzy wyrządzają nam zło. Tak właśnie czynią chrześcijanie” – przekonywał papież Franciszek w rozważaniu poprzedzającym modlitwę „Anioł Pański”, jaką odmówił z wiernymi zgromadzonymi na Placu św. Piotra w Watykanie (20.02.2022). Wskazał, że pierw-

szym krokiem do tego, aby zło przemienić w dobro jest modlitwa za tych, którzy nas źle potraktowali. Komentując słowa Jezusa: „Miłujcie waszych nieprzyjaciół, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą” i „Jeśli cię kto uderzy w policzek, nadstaw mu i drugi”, zwrócił uwagę, że zdaje się On prosić o rzeczy niemożliwe. „A poza tym, dlaczego miłować nieprzyjaciół? Jeśli nie reagujemy na tyranów, to każde nadużycie władzy ma zielone światło, a to nie jest w porządku. Ale czy rzeczywiście tak jest? Czy Pan naprawdę żąda od nas rzeczy niemożliwych, a nawet niesprawiedliwych?” – pytał papież. Przypomniał, że Jezus spoliczkowany w czasie swojego procesu przed arcykapłanem, zażądał wytłumaczenia się z zadanego mu zła. Nadstawianie drugiego policzka nie oznacza więc milczenia i poddawania się niesprawiedliwości. Jezus jednakże chce przede wszystkim „rozbroić urazę: wspólnie gasić nienawiść i niesprawiedliwość, próbując uratować winnego brata”. Jego łagodność jest „silniejszą odpowiedzią, niż zadany mu cios”. „Nadstawianie drugiego policzka nie jest chowaniem się przegranego, lecz działaniem tego, który ma większą siłę wewnętrzną: tego, kto zło dobrem zwycięża, kto wywołuje kryzys w sercu wroga, kto demaskuje bezsens jego nienawiści. Nie jest to taktyka podyktowana kalkulacją, lecz miłością” – wskazał Franciszek. Zauważył, że miłość nieprzyjaciół nie byłaby możliwa, gdyby to zależało tylko od nas. Ale kiedy Bóg „mówi mi, abym miłował moich nieprzyjaciół, to chce mnie obdarzyć zdolnością, żeby to uczynić”. Trzeba więc modlić się o tę siłę miłości, którą jest obecność Ducha Świętego w nas. Jak smutne jest to, kiedy ludzie i narody, dumne z bycia chrześcijanami, postrzegają innych jako wrogów i myślą o prowadzeniu wojny przeciwko sobie!” – stwierdził papież.

7. rocznica śmierci 21 koptyjskich męczenników

15 lutego br. minęło 7 lat od śmierci 21 koptyjskich męczenników, zamordowanych przez dżihadystów. „Ich świadectwo pokazuje światu, że są wartości większe od pieniądza, a wiara w Chrystusa może kosztować nawet życie” – podkreśla ks. prof. Waldemar Cisło, dyrektor sekcji polskiej Papieskiego Stowarzyszenia Pomoc Kościołowi w Potrzebie. Okoliczności, w jakich zginęli, wywołują przerażenie. Ich wiara wzbudza ogromny podziw. 15 lutego 2015 roku 20 koptów egipskich i pracujący razem z nimi Ghańczyk zostali ścięci przez fanatyków islamskich. „Pamiętamy brutalny obraz prowadzonych męczenników w pomarańczowych strojach i wybrzeża Libii zakrwawione ich męczeńską krwią” – mówi ks. prof. Waldemar Cisło. Przypomina, że „z Egiptu przyjechali w poszukiwaniu chleba dla swoich rodzin”. Porwani na początku stycznia, „byli przez 40 dni przetrzymywani przez fundamentalistów”. Ich grób znaleziono po 2,5 roku. W momencie okrutnej egzekucji męczennicy mieli skute ręce. Zostali zmuszeni do ukłęknięcia. Za nimi stali ubrani na czarno terroryści z tzw. Państwa Islamskiego. Jeszcze tego samego dnia film z egzekucji obiegł cały świat. Oprawcy podpisali nagranie słowami: „Naród krzyża, wierni wrogiemu Kościoła egipskiego”. W ostatnich chwilach zamordowanym towarzyszyła modlitwa. Wypowiadali słowa „Panie Jezu Chryste”. Z tym imieniem na ustach ponieśli śmierć. „Papież Tawardos II, zwierzchnik Kościoła Koptyjskiego, wyniósł ich do godności męczenników. Wiemy, że za ich wstawiennictwem już dzieją się cuda” – wskazuje ks. prof. Waldemar Cisło. Ojciec Święty Franciszek powiedział, że 21 zamordowanych chrześcijan otrzymało od Boga największy dar: „świadczanie o Jezusie Chrystusie aż po oddanie życia”. Papież zapewniał, że w swoich sercu nosi ten „chrzest krwi”. Nazwał ich świętymi. „Są tymi,

którzy wybielili swe życie we krwi Baranka” – podkreślał. W Egipcie ich świadectwo jest wciąż żywe. W miejscu, z którego pochodzili, powstało sanktuarium zwane „Katedrą Męczenników za Wiarę”. W utworzonym obok muzeum przechowywane są m.in. kajdanki, w które byli zakuci, a także buty, monety i dowody tożsamości. Chrześcijanie z Egiptu przeżywają tam odnowę duchową. Z okazji tej rocznicy odbywają się tam celebracje liturgiczne, spotkania modlitewne i konferencje.

Ks. prof. Wielebski: Synod szansą na pełniejszą realizację nauczania II Soboru Watykańskiego

„Synod to nie jednorazowe wydarzenie, ale rozłożony na trzy lata (2021–2023) proces realizowany na różnych poziomach życia Kościoła: lokalnym, kontynentalnym i powszechnym” – podkreśla ks. dr hab. Tomasz Wielebski, teolog z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Wokół rozumienia terminu synodalności narosło wiele nieporozumień. Niektórzy, nie znając dobrze historii Kościoła i współczesnej refleksji teologicznej, krytykują papieża Franciszka, posądzając go o chęć liberalizacji Kościoła i dokonywanie w nim zmian niezgodnych z zamysłem Chrystusa. Synodalność nie jest „wymysłem” Franciszka. Termin „synodalny” pochodzi z języka greckiego i oznacza tyle co „odbywać wspólnie drogę”. Synod zatem to zaproszenie do wspólnej wędrówki, które duchowni kierują do wiernych. Nie jest to coś nowego, a powrót do istoty chrześcijaństwa. Istoty rozumianej jako communio – czyli wspólnoty wszystkich ochrzczonych, których głównym celem jest zbawienie. Najtrafniej ideę synodu wyjaśnia dokument Międzynarodowej Komisji Teologicznej z 2018 roku, który przypomina, że wierni poprzez chrzest tworzą Kościół. Otrzymują godność dzieci Bożych i są powołani do apostołstwa, które najpełniej realizuje się poprzez wspólnotę i we wspólnotcie. Synod ma być miejscem spotkania świeckich z duchownymi, gdzie głos każdego jest tak samo ważny i tak samo potrzebny. Przecież Kościół to nie tylko struktura hierarchiczna, w której wierni nie mają „nic do powiedzenia”. Wprost przeciwnie! Kościół to communio, gdzie świeccy mają nie tylko słuchać, ale także mówić i być wysłuchani. Należy podkreślić, że proces synodalny powinien być kontynuowany, także po zakończeniu konsultacji, które aktualnie odbywają się w każdej diecezji. Ks. dr hab. Tomasz Wielebski jest wykładowcą UKSW i Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Warszawsko-Praskiej, przewodniczącym Polskiego Stowarzyszenia Pastoralistów.

W POLSCE

Duszpasterz olimpijczyków: Pomagam sportowcom zająć w ich własną duszę

„Pomagam sportowcom spojrzeć w ich własne dusze” – powiedział Kai o. Edward Pleń SDB, krajowy duszpasterz sportowców, który towarzyszył polskim uczestnikom Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Pekinie. Zaznaczył, że podczas tych zawodów odkrywa, że „ludzie potrzebują mistrzów słuchania, którzy potrafią słuchać drugiego człowieka, którzy mu nie przerywają i go nie instruuja, nie podpowiadają łatwych rozwiązań”. „Dzisiejszy świat zalewa nas tsunami mówienia. Aż dziw, że człowiek może tyle mówić. A człowiek potrzebuje kogoś, kto go wysłucha, chce powiedzieć o tym, co drzemie w jego sercu, o swoich słabościach i problemach. Ważne jest zrobienie pierwszego kroku i otwarcie swojego serca przed duszpasterzem. Często tego doświadczam. Otwarcie swojego serca daje siłę duchową do stawania się lepszym człowiekiem i podążania do Pana Boga” – wyznał salezjanin. Zaznaczył, że „słucha opowieści zawodników, którzy mu zaufali”, dodając, że nieraz radzą się go w sprawie ważnych,

zyciowych decyzji. Podkreślił, że jest daleki „od znajdowania natychmiastowych rozwiązań” i nierzadko musi „przemysleć wiele rzeczy, których staje się powiernikiem”. Zadaniem duszpasterza jest „zgodnie z Ewangelią wskazanie im drogi do Jezusa, tak jak Jan wskazał apostołom Mistrza”. Ks. Edward pełni posługę duszpasterską wśród polskich olimpijczyków od 20 lat. W styczniu br. prezydent Andrzej Duda przyznał mu Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski za wybitne zasługi na rzecz środowiska sportowego i polskiego ruchu olimpijskiego, za działalność społeczną i duszpasterską. Odznaczony to kapłan otrzymał podczas „Dnia Polskiego”, zorganizowanego w Centrum Olimpijskim w Warszawie z okazji udziału Polskiej Reprezentacji Olimpijskiej w XXIV Zimowych Igrzyskach Olimpijskich Pekin 2022.

Papieskie muzeum w Wadowicach poszukuje pamiątek po rodzinie Wojtyłów

Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II w Wadowicach poszukuje wszelkich pamiątek (stare fotografie, dokumenty, listy, przedmioty codziennego użytku itp.) związanych z Edmundem Wojtyłą oraz rodziną Wojtyłów. W związku z przypadającą w tym roku 90. rocznicą śmierci starszego brata Ojca Świętego, instytucja zachęca do przejrzenia domowych archiwów i zbiorów fotograficznych. Odnalezione materiały zostaną wykorzystane w przygotowywanych przez Muzeum projektach poświęconych Edmundowi Wojtyśle, m.in. wystawie, publikacji i konferencji naukowej. Szczegółowych informacji udziela Biuro Muzeum: ul. Spadzista 8, 34-100 Wadowice, tel. 33 823 35 55, e-mail: muzeum@domjp2.pl. Edmund Wojtyła urodził się w Krakowie 27 sierpnia 1906 roku jako pierworodny syn Karola i Emilii Wojtyłów. Przez pierwsze lata mieszkał w tym mieście, gdzie ukończył pierwszą klasę szkoły powszechnej. Spora część swojego życia spędził w Wadowicach, gdzie rodzina Wojtyłów mieszkała z przerwami od 1913 roku. W 1924 roku Edmund zakończył edukację w wadowickim gimnazjum i rozpoczął studia medyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Studia ukończył sześć lat później. Pracował najpierw w Krakowie i w Wadowicach, aż otrzymał stanowisko sekundariusza w szpitalu w Bielsku. Pod koniec 1932 roku zaraził się od swojej pacjentki płonicą. Zmarł 4 grudnia 1932 roku i został pochowany w Bielsku. W 1934 roku jego prochy zostały przeniesione do rodzinnego grobowca na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II zostało otwarte w 2014 r. Znajduje się w kamienicy przy ul. Kościelnej 7 w Wadowicach, gdzie 18 maja 1920 r. urodził się Karol Wojtyła. Multimedialna wystawa muzeum w wyjątkowy sposób ukazuje osobę papieża Polaka, jego naukę i przesłanie.

Zespół Pomocy Kościołowi na Wschodzie przekazuje pomoc na Ukrainę

Modlitwa i wsparcie materialne – to działania podejmowane przez Zespół Pomocy Kościołowi na Wschodzie przy Konferencji Episkopatu Polski w związku z napięciem na Ukrainie. Zespół pozostaje w kontakcie z przebywającą obecnie w Warszawie grupą Ukraińców z Donbasu, którzy już doświadczyli skutków wojny. Przekazuje też na bieżąco pomoc instytucjom kościelnym na Ukrainie, przeżywającym obecnie ogromne trudności. Dyrektor Biura Zespołu, ks. Leszek Kryża, zwraca uwagę na wielkie zaangażowanie Kościoła katolickiego na Ukrainie na polu charytatywnym. Pomoc Ukrainie ze strony Zespołu Pomocy Kościołowi na Wschodzie przy KEP przebiega dwutorowo – w wymiarze duchowym i materialnym. „Wsparcie jest możliwe tylko dlatego, że

Polacy są ofiarni i potrafią się dzielić. Za tę gotowość pomocy potrzebującym chciałbym przy tej okazji podziękować” – mówi ks. Kryża.

Caritas Polska solidarna z Ukrainą

„W obecnej sytuacji mamy oczywiście dużą nadzieję, że nie dojdzie do zaostreżenia kryzysu na Ukrainie. Pozostajemy w solidarności z naszymi wschodnimi sąsiadami” – mówi w komentarzu dla KAI Jarosław Bittel, zastępca dyrektora Caritas Polska. Przypomina także o doświadczeniu współpracy z Caritas Kościoła Grekokatolickiego i Caritas Kościoła Rzymskokatolickiego (Caritas Spes), organizacjami działającymi na Ukrainie.

Przewodniczący KEP apeluje o otwartość na uchodźców z Ukrainy, którzy w Polsce będą chcieli znaleźć schronienie przed wojną

„Kontynuując naszą modlitwę w intencji pokoju, apeluję do moich rodaków o otwarte i gościnne serca dla uchodźców z Ukrainy, którzy w Polsce będą chcieli znaleźć schronienie przed wojną” – napisał przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski abp Stanisław Gądecki w Apelu ws. uchodźców z Ukrainy. Wobec doniesień o dalszej eskalacji napięcia w Ukrainie, przewodniczący Episkopatu podkreślił, że „każdy ma prawo do życia w pokoju i bezpieczeństwie. Każdy ma prawo szukać dla siebie i swoich najbliższych warunków zapewniających mu bezpieczne życie”. Przewodniczący Episkopatu przypomniał, że w ostatnich latach Polska otwarła swoje podwoje dla przybyszów z Ukrainy, „którzy mieszkają wśród nas, pracują razem z nami, modlą się w polskich kościołach i uczą się w polskich szkołach”. Abp Gądecki poprosił, aby gościnność wobec uchodźców znalazła swój konkretny wyraz we wsparciu przy pomocy naszych organizacji charytatywnych – Caritas Polska, Caritas diecezjalnych i parafialnych oraz innych stowarzyszeń. Dodał, że Caritas Polska przygotowała dodatkowy program wsparcia dla uchodźców z Ukrainy w przypadku dalszej eskalacji napięcia i działań zbrojnych.

Synod - trwają konsultacje indywidualne

Priorytetem drogi synodalnej jest spotkanie i wzajemne słuchanie. Są jednak sytuacje, w których konsultacja indywidualna okaże się najlepszą formą uczestnictwa w tym Synodzie. Wszystkich, którzy z różnych powodów chcą się wypowiedzieć właśnie w taki sposób zachęcamy do wypełnienia formularza. Odpowiedzi można przesyłać stroną internetową, e-mailem lub pocztą. Formularz można znaleźć na <https://synodpoznan.pl/konsultacja-indywidualna/>

Nowenna za kapłanów i o powołania kapłańskie

W dniach 3-11 marca br. odbędzie się ogólnopolska Nowenna w intencji kapłanów oraz o dar nowych powołań za wstawiennictwem św. Andrzeja Boboli. 12 marca przypada 400. rocznica święceń kapłańskich Świętego.

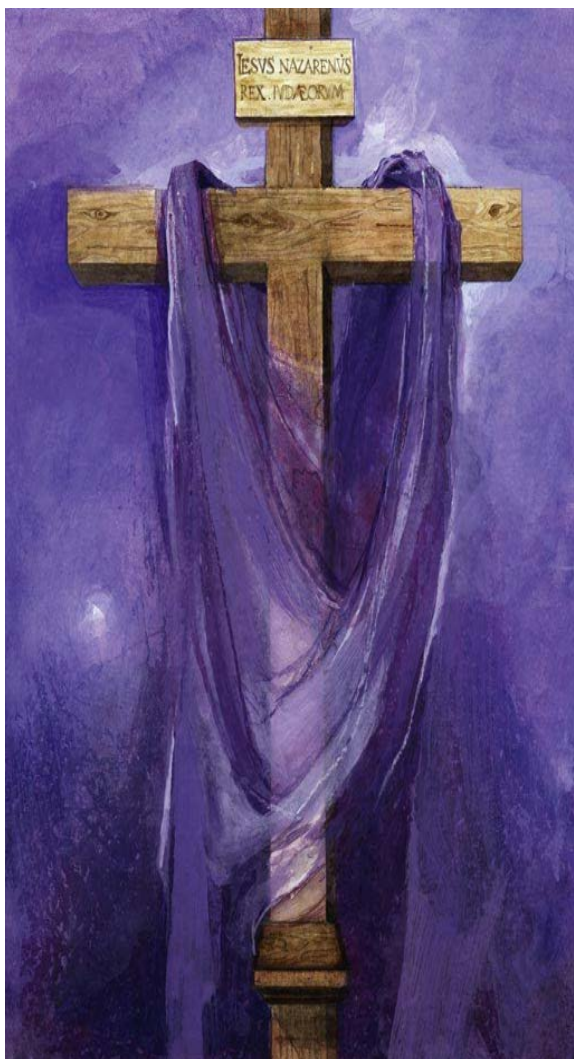
Cud Guadalupe w poznańskim kinie

W marcu do kin wchodzi film Cud Guadalupe. Multikino 51 w Poznaniu zaprasza na specjalne seanse. Projekcje odbędą się 9.03 o godz. 19.00 oraz 13.03 o godz. 16.00 w Multikinie 51 (Poznań). Ze względów organizacyjnych obowiązują zapisy mailowe integrujemy@gmail.com lub tel. 721267967 (Joanna). Koszt biletu 14,90zł. Osobom, które nie mogą sobie pozwolić na zakup biletów zapewniamy bezpłatne wejściówki. Wydarzenie na facebooku dostępne pod linkiem: www.facebook.com/events/1008804889985723 Organizatorem seansu jest katolicka Inicjatywa Poznań Ludzi www.poznajludzi.pl

Synod
2021
2023

WIELKI POST

Karnawał dobiegł końca. Ucichły zabawy, bale i przyjęcia. Mówią do nas w Kościele: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz” i posypują głowy popiołem. Może i Ty jesteś jednym z tych, którzy dla świętego spokoju idą do kościoła, właściwie nie wiedząc po co. Wszakże dziwny to zwyczaj, przypominający raczej średnio-wieczne obrzędy, a przecież mamy już XXI wiek. Z pewnością, kiedyś, w epoce różnych gusiel i przesądów, ludzie widzieli w tym jakąś wartość, ale obecnie cóż to znaczy? Jakże można dzisiejszego człowieka, który posiada tak wielką wiedzę, zdobycze techniki i nauki utożsamiać z popiołem? Czy nie jest to zbyt upokarzające i pesymistyczne?

Proch jest bardzo irytującym znakiem. Przejmuje drżeniem, ponieważ przypomina Ci o umieraniu, o nieuniknionej śmierci, o kruchości człowieczeństwa. Nieraz chętnie chciałoby się zmienić jego sens. Jednak czy wymowa popiołu jest Ci aż tak daleka? Spójrz na swoje życie! Czy zawsze jest ono karnawałową sielanką? Czy nie doświadczasz swej znikomości w nudzie dnia powszedniego, w rozczarowaniach, jakie spotykają Cię zewsząd - ze strony twoich bliskich, znajomych, w bezsensie i monotonii pracy, w cierpieniu, lękach i słabościach? Tę prawdę będziesz słyszał nieustannie w ciągu twego życia - nie tylko podczas kościelnego rytuału.

Lecz nie bój się - znak krzyża na twoim czole wskazuje, że jesteś nie tylko człowiekiem śmierci, ale i zbawienia. Bóg nie zostawił Cię samego. On także posypał siebie popiołem. Stał się człowiekiem równym każdemu z nas. Padł swoim obliczem na ziemię, która pochłonęła Jego łzy i krew. Chrystus nie wybawił Cię od cielesności i prochu, lecz poprzez ciało i proch. Właśnie tę tajemnicę Kościół chce Ci uprzytomnić. Nie zatrzymuj się tylko na Popielcu, popatrz na Wielki Piątek i Wielkanoc, wówczas zrozumiesz tę „dziwną” ceremonię.

Jak przeżyć ten czas?

Po raz kolejny Wielki Post przecieka Ci przez palce? Chciałbyś coś zmienić, ale brakuje Ci motywacji i nie wiesz, od czego zacząć?

A może odmawiasz sobie niemal wszystkiego, chodzisz na gorzkie żale i modlisz się trzy razy dziennie, ale nie widzisz żadnej różnicy w swoim życiu?

Co warto zrobić, by NAPRAWDĘ dobrze przeżyć ten czas?

Wspowiadać się

Zaczynając Wielki Post, chcąc go dobrze przeżyć po prostu trzeba zrobić porządek. A nie tak w tym nie pomagają jak spowiedź. Dobry rachunek sumienia, pozwalający zobaczyć to, co wymaga wyrzucenia, a następnie przyjęcie miłosiernej miłości Boga – to fundamenty, na których warto budować.

Chodź na nabożeństwa

W adwencie mamy roraty, podczas Wielkiego Postu są drogi krzyżowe i gorzkie żale. Jeśli chcesz więc przeżyć czas nawrócenia, wyprostować swoje ścieżki dla Pana, to warto, byś uczestniczył w tych nabożeństwach. Szczególnie droga krzyżowa może stać

się czasem, w którym odkryjesz, jak wielką miłością obdarzył cię Bóg.

Modlitwa, post, jałmużna

Trzy filary wielkiego postu. Modlitwa i jałmużna chyba nie wymagają większego komentarza. Problem pojawia się przy poście. Po co pościć i jak pościć? Można odnieść wrażenie, że dzisiejsza wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych to nie jest już post. W dobie coraz bardziej szykownych potraw bezmięsnych odmówienie sobie mięsa nie stanowi żadnego wyrzeczenia. Post jest po to, by poczuć głód lub szerszej – jakiś brak. Postem może być np. rezygnacja w piątek z internetu, wyłączenie telefonu. Ważne jest to, by poczuć jakąś pustkę, bo dopiero wtedy możemy w to miejsce zaprosić Chrystusa.

Nie spinaj się

Jeśli Ci coś nie wyjdzie, złamiesz swoje postanowienie, pamiętaj, że celem nie jest „40 dni bez... (tu coś wstaw)” Nie. Celem jest przeżycie śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa! Jeśli cokolwiek Ci ten cel zasłania – zrezygnuj z tego i to usuń. Zweryfikuj swoje postanowienia. Pomódl się, roze-

znaj, czego tak naprawdę Ci potrzeba. Jeśli Wielki Post będziesz przeżywał w napięciu, jeśli myślisz tylko o tym, kiedy wreszcie będziesz mógł zjeść słodczyce, napić się coli – to zrób to już teraz. Nie czekaj na Wielkanoc.

Przebaczaj

„Jako więc wybrańcy Boży - święci i umiłowani - obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył w i wy!” (Kol 3, 12-13) Wielu ludzi uważa, że im więcej sobie odmówią, tym bliżej będą cierpiącego Chrystusa. Jednak okazuje się, że... nie tędy droga. Albo przynajmniej - nie tylko tędy. Jezus mówił wielokrotnie o tym, że chcąc być blisko Niego, musimy być obok ludzi. Słuchać ich, przyjmować, karmić głodnych i przebaczać tym, którzy nas skrzywdzili. Dlatego też, jeżeli masz do wyboru zjeść batonika lub pojednać się z bliźnim - nawet się nie zastanawiaj. Wcinaj snickersa, ale kochaj i przebaczaj!

Dostrzeż sens Męki

„Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16) Jezus Chrystus oddał swoje życie, żeby zmasać grzechy całego świata. Za wszystkie grzechy każdej jednej osoby. Za moje i twoje. Gdy to sobie uświadomisz, odkryjesz, że Chrystus poprzez swoją śmierć już zaprosił Cię do zbawienia. Nikt nie kocha Cię tak, jak On! Gdy więc będziesz medytować mękę Pańską, nie skupiaj się tylko na liczbie upadków i św. Weronice. Spójrz na Jego cierpienie przez pryzmat sensu ukrzyżowania. Gdy to odkryjemy, gdy zobaczymy, co Chrystus zrobił DLA NAS, już nigdy nie będziemy tacy sami.

Idź na EKSTREMALNĄ DROGĘ KRZYŻOWĄ

„Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje” (Mt 16, 24).

Jeśli masz w sobie potrzebę wyrzeczeń, przekroczenia strefy swojego komfortu, życia wyzwaniami - EKSTREMALNA DROGA KRZYŻOWA jest dla Ciebie. To ponad 40 kilometrów przebytych nocą, w kompletnym milczeniu i modlitwie. W tym trudzie, zmęczeniu i wysiłku czeka sam Bóg. Wtedy nie masz już na sobie masek, możesz spojrzeć na twarz Jezusa i zobaczyć samego siebie. Takim, jakim jesteś. Informacje na temat EDK na stronie www.edk.org.pl

Kochaj ze wszystkich sił

„Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą. Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.” (Mk 12, 28-31) Jezus przed śmiercią zostawił nam jasne instrukcje postępowania. Powiedział, które przykazanie jest najważniejsze: przykazanie miłości. Mamy kochać

Boga i bliźnich i nie ma nic ważniejszego! Jeśli więc pragniesz prawdziwej przemiany w Wielki Post, zainvestuj w relację z Panem Bogiem. Wyjdź naprzeciw ludzi, pokaż, że ich akceptujesz i kochasz.

Szukaj ciszy

„Panie, przenikasz i znasz mnie (...). Ty bowiem utworzyłeś moje nerki, Ty utkałeś mnie w łonie mej matki. Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie” (Ps 139, 13-14).

W otoczeniu natury poszukaj sensu. Pozwól sobie na chwilę wytchnienia. Zatrzymaj się i zastanów nad swoimi relacjami, pracą, tempem życia i budzącą się do życia wiosną. W ciszy najlepiej widać Boga, a on najgłośniej przemawia. Jezus przed śmiercią modlił się w Ogrodzie Oliwnym. My także, nie zważając na inne sprawy, powinniśmy przystanąć, by dobrze przeżyć nadchodzące Triduum Paschalne.

Wielkopostną atmosferę przebywania człowieka na pustyni oddaje kolor krwi (czerwony) zmieszany z niebiańskim celem (niebieski), czyli: fiolet, znak żaloby i smutku, mozolnej pracy i udręki, typowej dla środowiska pustynnego, gdzie wszystko jest wybrakowane i o wszystko trzeba walczyć, by w końcu cieszyć się owocami spotkania z Bogiem. Jest to zarazem znak przelania krwi Syna Bożego, który obniżył nam wyżyny błękitnego nieba.

Wielki Post jest drogą, która ma nas zaprowadzić do pustego grobu. Ma pomóc nam w tym, byśmy widząc odsunięty kamień i zwinięte płótna leżące wewnątrz pieczary, dali się temu zaskoczyć i uwierzyli, że Pan zmartwychwstał. Nikt nie zabrał Jego ciała, nie przeniósł do innego grobu. Chrystus zwyciężył śmierć! Mamy to ogłaszać na dachach. Przekazujmy dobrą nowinę o Dziele Zbawienia swoim życiem.

Ogłoszenia duszpasterskie VIII NIEDZIELA ZWYKŁA

27.02.2022 r.

Od dziś do następnej niedzieli - Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu. Zapraszamy do modlitwy w tej intencji !!!

W środę rozpoczynamy Wielki Post, czas łaski, odnowy życia i nawrócenia. W dni powszednie Wielkiego Postu podczas Mszy św. podejmiemy krótkie rozważania Słowa Bożego, a kto pragnie bardziej zagłębić się w czytania każdego dnia pomocą może być książeczka – przewodnik po Wielkim Poście. Książeczka do nabycia w zakrystii.

W Środę Popielcową Msze św. o godz. 7.30, 10.00, 16.30 i 18.00. Podczas każdej Mszy św. obrzęd posypania popiołem. W Środę popielcową obowiązuje post ścisły; tzn. prócz wstrzemięźliwości od potraw mięsnych obowiązuje jeden posiłek do sytości i dwa mniejsze. Post ścisły obejmuje osoby między 18 a 60 rokiem życia. W dniu tym nie ma dyspensy. W Środę Popielcową zbiórka ofiar do skarbon na Caritas Archidiecezji. Z inicjatywy Konferencji Episkopatu Polski chcemy podjąć ten dzień modlitwy i postu w intencji pokoju.

W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca. Spowiedź w piątek od 16.00 do 18.30, Komunia św. co pół godziny.

W I piątek o godz. 7.30 Msza św. z konferencją. W sobotę Msza św. i nabożeństwo pierwszosobotnie.

W I pierwszy piątek i I sobotę odwiedzimy chorych z sakramentami Św. Prosimy, by w tym tygodniu do czwartku włącznie w godzinach otwarcia biura parafialnego potwierdzić chęć przyjęcia kapłana.

Droga Krzyżowa w naszym kościele w piątki tylko jedna dla wszystkich o godz. 17.30, natomiast Poznańska Droga Krzyżowa ulicami miasta zostanie odprawiona 3 marca o godz. 18.00. Rozpocznie się Mszą św. w Katedrze, przejdzie Ostrowem Tumskim i zakończy się w kościele św. Małgorzaty na poznańskiej Śródcie. Zachęcamy do udziału. W Wielkim Poście zapraszamy także do pielgrzymowania po kościołach stacyjnych Poznania. Spis w gablocie.

We wszystkie niedziele Wielkiego Postu Koronka do Miłosierdzia Bożego o godz. 17.00. Gorzkie Żale o godz. 17.15 – natomiast po Gorzkich Żalach krótka bez kazania Msza św. Kazania podczas Gorzkich Żali wygłosi Ks. Rafał Kucik z parafii Objawienia Pańskiego w Poznaniu.

W tym tygodniu biuro parafialne czynne według ustalonych dni i godzin.

Zmarli nasi Parafianie: śp. Henryka Frąckowiak z ul. Szamotulskiej – Msza pogrzebowa i pogrzeb w poniedziałek o godz. 10:00, śp. Kazimierz Kardyni z ul. Żołotowa i śp. Piotr Łojewski z ul. Latwisa – pogrzeb w sobotę 5 marca o godz. 11:00 na Junikowie. Polemy zmarłych Bożemu Miłosierdziu.

MODLITWA ŚW. JANA PAWEŁA II O POKÓJ

Boże ojców naszych, wielki i miłosierny!
Panie życia i pokoju, Ojcze wszystkich ludzi.
Twoją wolą jest pokój, a nie udrczenie. Potęp wojny i obal pychę
gwałtowników. Wysłałeś Syna swego Jezusa Chrystusa,
aby głosił pokój bliskim i dalekim i zjednoczył
w jedną rodzinę ludzi wszystkich ras i pokoleń.

Usłysz krzyk wszystkich Twoich dzieci, udrczone błaganie
całej ludzkości. Niech już nie będzie więcej wojny – złej przygody,
z której nie ma odwrotu, niech już nie będzie więcej wojny –
kłębowa walki i przemocy. Spraw, niech ustanie wojna,
która zagraża Twoim stworzeniom na niebie, na ziemi i w morzu.

Z Maryją, Matką Jezusa i naszą, błagamy Cię, przemów do serc ludzi
odpowiedzialnych za losy narodów. Zniszcz logikę odwetów i zemsty,
a poddaj przez Ducha Świętego nowe rozwiązania wielkoduszne
i szlachetne, w dialogu i cierpliwym wyczekiwaniu –
bardziej owocne niż gwałtowne działania wojenne.

Ojcze, obdarz nasze czasy dniami pokoju.
Niech już nie będzie więcej wojny.
Amen.

KAPLICA CAŁODZiennej ADORACJI Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: Naczelny: Ks. Ryszard Siwek; **Zastępca naczelnego:** Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tucznyńska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Ewa Baran

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiuścacji tekstów oraz zmianę tytułów.